

10 otázek pro... Antonína Mokrého

JUDr. Antonín Mokrý je společníkem advokátní kanceláře Sodomka-Souček-Jindra-Mokrý & Partneři v Praze, která se zabývá převážně právně-poradenskou činností a zastupováním v oblasti obchodního práva, zejména pak případům s mezinárodním prvkem. V roce 1990 absolvoval několikaměsíční kurz obchodního práva při Centru pro komerční právnícká studia na Queen Mary and Westfield College Univerzity v Londýně, v rámci něhož vykonával praktickou část stáže v jedné ze specializovaných barristerských komor Four Essex Court v londýnské City. To ho přivedlo k práci v Mezinárodní asociaci mladých advokátů (AIJA), v níž působil osm let jako prezidentský zástupce pro Českou republiku. Je vedoucím české delegace v evropské organizaci advokátních komor – CCBE (Conseil des barreaux européens), čestný člen COMBAR se sídlem v Londýně a místopředseda České advokátní komory. Komoru také sedm let zastupoval v mezinárodní organizaci UIA. Mezi jeho soukromé koníčky patří literatura a film. Také rád cestuje, převážně v rámci plnění svých povinností, ale ještě raději pokud jde o poznávání, zábavu anebo odpočinek.

Deset slov o sobě?

Jsem náročný (bohužel méně sám k sobě), ale snažím se být tolerantní a naslouchající.

Jiná země pro výkon advokacie, výkon povolání?

Postavení advokáta v naší zemi je zcela srovnatelné s vyspělými zeměmi Evropy, takže v tomto směru bych nemusel nic měnit. Trochu jinak je tomu bohužel v dalších sférách, v nichž se advokát musí pohybovat při zastupování klientů. Tam zůstáváme v rozvoji našeho právního státu stále hodně dlužni. Často se to může zdát až bezvýchodné, ale stále pevně doufám, že existují osvícení lidé, kteří budou mít dostatek síly a naleznou politickou podporu tento nepříznivý stav změnit.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Ještě jako student gymnázia jsem chtěl být spisovatelem, divadelním režisérem anebo lékařem. Nakonec se to vyvinulo jinak. Dnes si říkám, že je to dobře jak pro českou literaturu, tak pro pacienty.

Jaký byl Váš nejhorší den v práci?

Bezprostředně po návratu ze stáže v barristerských chambers v Londýně na počátku devadesátých let. Často jsem tam doprovázel místní advokáty na soudní nebo arbitrážní jednání. Bylo pro mě potom utrpením první dny po návratu domů absolvovat soudní jednání v našich podmínkách. To srovnávání úrovně mne na určitý čas vykojelo, ale brzy jsem si zase zvykl.

Nejemotivnější kauza?

Na počátku své advokátní kariéry jsem také obhajoval v trestních kauzách. Jednou mne požádala o svou obhajobu mladá žena obviněná z těžkého ublížení na zdraví způsobeného svému manželovi. Policistovi. Skutek se udál následovně: Manžel po namáhavé službě a následném tahu se svými kamarády se již poněkolkáté vrátil domů někdy po půlnoci značně podroušený a požadoval večeři. Milující manželka neváhala vstát a hotovila se mu připravit nějaké rychlé jídlo, což nezdárný strážce zákona komentoval různými nevybíravými výroky na její adresu, které se stále stupňovaly. Posměšně

komentoval kvalitu připravovaného jídla, její natačky na hlavě a tak dále a tak dále. Klientka mi líčila, že jediné co si v poslední fázi pamatuje bylo, že krájela velkým nožem chleba a pojednou jí cosi ruplo v hlavě a pak už viděla jen ten nůž zabodnutý až po střenku v manželově břiše. Nedokázala si vzpomenout, jak k tomu vůbec došlo. Poškozený neztratil vědomí, odešel do koupelny a ten nůž si tam nad vanou vytáhl z těla, teprve pak zkolaboval. Byla z toho šestitýdenní hospitalizace, kdy doktoři jen tak tak dotyčného zachránili hrobníkovi z lopaty. Emotivní na této kauze však bylo více to, co následovalo. Postižený policista až do hlavního líčení odmítal vyšetřovatelům cokoli o předmětné události sdělit. Obžaloba vycházela přirozeně z toho, že nikdo jiný než manželka nemohl čin spáchat, když nikdo jiný v bytě nebyl. Klientka se velmi strachovala, co bude u soudu, co má k věci říct, co bude s dětmi až již zavřou a podobně. Dohodli jsme se, že odmítne vypovídat. Následně byl předvolán manžel jako poškozený a výmluvným způsobem začal popisovat, jak si připravoval jídlo, a jak s bochníkem opřeným o břicho krájel krajíce chleba a přitom nešťastnou náhodou došlo k tomu, že si sám zabodl nůž do břicha. Soudu se přirozeně této verzi nechtělo věřit a tak vyžádal znalecký posudek z oboru soudního lékařství. Tím bylo pochopitelně zjištěno, že popisovaným mechanismem nemohlo k takovému těžkému zranění dojít. Manžel-policista přesto nadále trval na tom, co uvedl a všemožně manželku hájil a zdůrazňoval, jak se milují. Rozhodnutí soudu bylo nakonec takové, že uznal mladou ženu vinnou trestným činem ublížení na zdraví, ale uložil jí relativně mírný trest, podmíněný. Krásné bylo vidět, jak ti dva odcházejí ze soudu. Zamilovanější dvojici jsem snad nikdy neviděl.

Kdo na vás ve vašem profesním životě měl největší vliv?

Myslím, že to byl hlavně můj otec, bývalý soudce, nyní v penzi. Je to obdivuhodný člověk a předal mi tolik cenných zkušeností a rad, které bych nikde nenačetl ani neodkoukal. Je škoda, že podobných lidí je v právnické profesi dodnes jenom poskrovnu.

Proč jste se rozhodl stát se právníkem? A co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod?

Tehdy, počátkem osmdesátých let, byla profese advokáta jednou s nejsvobodnějších profesí, jakou jste mohl v socialistickém Československu dělat. To byla moje prioritní motivace. Myslím si, že podobný stimul měla většina mých tehdejších kolegů. Nyní jsou motivace pro vstup do naší profese zcela jiné. Mluvím-li z právnických profesí čistě o advokacii, pak se domnívám, že každý dostudovaný právník, který uvažuje o advokacii, by měl zvažovat nejen otázku předpokládaného hmotného zabezpečení, ale hlavně to, na co se hodí svým přirozeným naturelem, co skutečně chce dokázat a zda vážně ví, co toto povolání představuje. Někdy se mi zdá, že mladí adepti advokacie tyto otázky příliš nezvažují a vidí v advokacii jen snadný zdroj relativně slušného výdělku. A pak někdy bývají zklamáni a na jejich práci je to vidět.

Nesplněný sen?

Mně se již jeden nesplnitelný sen splnil. Pád komunismu v naší zemi. Měl jsem ho už jako kluk a opravdu jsem nečekal, že se splní ještě za mého života. Ted? Žádný konkrétní nesplněný sen ani nemám. Tak snad, aby nám tento svobodný život vydržel co nejdéle a abychom si ho sami svým vlastním přičiněním stále nekazili nebo ho nakonec nezničili úplně.

Která osobnost symbolizuje spravedlnost?

Jsem si jist, že žádná hmotná osobnost nemůže symbolizovat spravedlnost. Ostatně, co je to spravedlnost? A víme s určitostí, co je spravedlivé a co nikoli? Pouze předpokládáme, že víme, co spravedlivé je. A o tom je právo.

Nevýhody Vašeho povolání?

V prostředí velmi nízké předvídatelnosti práva a přebujelého a mnohdy nepřehledného právního řádu tkví nevýhoda povolání advokáta v tom, že nikdy nemůžete s vyšší mírou pravděpodobnosti odhadnout, natož s jistotou vědět, jak kauza dopadne. Klienti se vás však pravidelně na tuto věc ptají.

Nedokážete-li jim odpovědět, mají vás za neschopného chudinku. Odpovíte-li cokoli, je to vždy sázka do loterie. Naproti tomu zažíváte i hezké pocity a to je tehdy, pokud kauza dopadne tak, jak jste předpokládal a snažil se o to. Jinak má advokacie už jen samé výhody.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.](#)
- [Náš náskok byl v odhodlání a ochotě riskovat](#)
- [Na co se zaměřoval úřad pro ochranu osobních údajů při své kontrolní činnosti v roce 2020?](#)
- [„Co nás čeká v právu ICT v roce 2021“](#)
- [Rozhovor s Petrem Sprinzem](#)
- [Odborný seminář: Závazky v novém občanském zákoníku](#)
- [Odborný seminář: Smlouvy uzavírané se spotřebitelem v novém občanském zákoníku](#)
- [Chambers Europe 2012: PRK Partners oceněna za nejlepší klientské služby](#)
- [Nataša Randlová prominentním právníkem Chambers Europe](#)
- [Ocenění soutěžněprávního týmu advokátní kanceláře Schönherr](#)
- [Advokátní kancelář KŠB byla oceněna jako nejlepší národní právní firma v ČR](#)